HUGO DE SANCTO CARO, UNVOLLSTäNDIG
Nordfrankreich (Raum Paris), um 1300
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35432
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

contrue. ⁊ panis abscondit suauia.
Voluptates phi delectationes. q. mit
titur ad uentrem semp eupim q. negatur. Sed
quicqd ñ licet magis desideratur. ⁊ q. rarietate
dulce ē. assiduitate in amaritudinē uertit.
l panis abscondit suā lectitia hēricus. l lepe
libros tos. l blanditur adulationis. de quo
Job. panis ei in uiscera ꝯuertet. in fel aspidū in
trinsec. ad hūc panē dra uocat. sz. d eo uo
cat. ad pmē pnie ⁊ ad aqm dolois. ysa. xxx.
dabit dñs ē pmē arctū ⁊ aquā breuē. ⁊
ignorabunt. hic pusillus qui uocat. mli
q uocat. q. i. ꝯ uocat. sunt gigantes. i.
demones insidiantes ut rapiant iustos
l delectantes in malo. sicē d delectat in bo
nis. suo ñ. ⁊ ⁊ in profundis inferi cōtinua
ei. s. stulte mlris. i. hērice doctrine. vl. om
Voluptas ⁊ sapie scaris. Job. xxxi.
ecce gigantes gemunt tb aquis. i. demones
⁊ qui habitant ē eis. i. dñs mali qui sunt ⁊
uiue h mlris. q ē applicabit illi. i. mlris p
sensum. descendet ad inferos. vt s. v. longe
fac ab ea gressus tuos. sū uia tua. ⁊ ne pgrias
foris dñi eius. g. xxv. dicē saul. q nec
abire. recedere. arcq. discedere a malo. ne
forte in noua te ē eo. ⁊ hēricus. q qui appli
cabit illi. descendit ad inferos. va ñ qui
abcesserit ab ea ñ ⁊ corde saluabit. hic lpe.
in futo re. Capitulum. x.

Parabole salomonis. ⁊ cū h incip
sēda pars libri huius. q. sedes lib. vñ. ⁊
non ponit titulus. licet dicē glo. q. g nouū
nouus incipit hic. sup. y. de bonis ⁊ malis
prius locus ē. pmo dicit loqns de una. ꝓea dicit
loqns de alia. ut p. in capitlo precedenti. ⁊ in
pma pte continue locus ē de sapia. in alia
pte capitulū. In h fo lib. aliqd utilis. q. it
clarius ac utq. delebit. ut difficile est pa
bolas ultra ad unū finē reducē sigillatim. ac
cludunt ⁊ omnia sic. q omis pres faciunt
ad commdationē sapie. ⁊ ad destructionē insapie.
Quidā aiūt h cap. in tres partes. quot hē pa
bolas. sū clausulas. ñ ēnū p addit dicuntur p sen
tentias sicē precipitia. ⁊ similiter dico de capitulis
alequantis. uz. a. xxv. i ē incip tertius lib.
sīn quosdā. Quē g sic. parabole salomonis filii dē
regis hierlim. simple. z. h ē titulus in principio
lib. In titulo d. parabole salomonis. fi. d. r. hic
dicē hierlim. ⁊ uolunt qui dā dicē. q ibi. p
rlim tb. x. unallit. h ꝯ p hierlim duo libri.
sz. salomone mortuo fuit primo fēi. ut pz. xi.
xii. idem ē g dicē. regis israel. ⁊ regis hie
rlim. q hierlim erat sedes regis. sz. cū titulū
mutauō signū ē mutatis modi agnōsci. filius
sapiens. qui pcēas correctiones libenter recip. le
tificat pienē. q ñ ita ciū letat sicē nūc. filius
ꝯ stultus qui nolit correctiones. mestitia ē mīs
sue. q magis oparet filio erranti qm pri.
Filius sapiens ē quiz nolit. l pentens de
pcēis. ipse ē letitia pris sui. i. xpi. qui de
prisa ei gaudz. ⁊ ⁊ tota curia celi. Lu. xv.
gaudē erit ang. di. sē uno p. ⁊ ē. filius ꝯ stultus
qui de pcēis ñ dolz. l qui ñ ingredit man
data di. mestitia ē mātis. i. ecce. Sarue. xxi.
oblati est ei qui nutriuit eum. ⁊ mirem uim
consilarisi. pat ē plac p doctor. ⁊ id
dicat nūc. pat cogende. nūc solando. ⁊ cō
patiendo. vñ quidā dicē. vba pris habes
vba mātis habe. filius sapiens ē bonis sub
die ut bonis diligens. stultus filius malus decep
t malus subdit. hic g sic. filius sapiens le
titia ē pris sui. ⁊ in futo coronā. vñ
paulus dicebat. phi. iiii. fratres mei karissimi
⁊ desiderantissimi. gaudium meum ⁊ corona
mea. gaudium in plenitudine. corona futuro. filius
ꝯ stultus mestitia ē. m. s. q dolet de morte eius
spiritali. Ieē. xx. Quis dabit capiti meo aqm.
⁊ oculis meis fontē lacrimarum. ⁊ plorabo die ac
nocte interfectos filie populi mei. ps. xxxi. vox i
excelso audita ē lamentationis. ⁊ fletus. ⁊ luctus.

· Ca. x.